

prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
Judecător: L. Ursu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

ÎNCHEIERE

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Angela Becciv și avocatul său Veaceslav Brăteanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Angela Becciv împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru”, Ruslan Becciv, Societatea pe Acțiuni „Electrosistem”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Cornelia Vînaga cu privire la contestarea actului administrativ și ridicarea sechestrului aplicat asupra bunurilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Electrosistem”, s-a casat parțial hotărârea Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani din 31 ianuarie 2017 în partea admiterii acțiunii și s-a emis în această parte o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 28 august 2014, Angela Becciv a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru”, Ruslan Becciv, Societatea pe Acțiuni „Electrosistem”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Cornelia Vînaga cu privire la contestarea actului administrativ și ridicarea sechestrului aplicat asupra bunurilor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin contractul matrimonial nr.4684 din 6 iulie 2012 încheiat între ea și Ruslan Becciv, părțile au convenit că bunurile imobile dobândite în timpul căsătoriei constituie proprietatea personală a fiecăruia.

Astfel, menționează reclamanta că prin contractul de vânzare-cumpărare nr.35312 din 12 septembrie 2012, fiind reprezentată în baza procurii de Ruslan Becciv, a procurat apartamentul nr. XXXXX.

Susține reclamanta că Ruslan Becciv, fiind reprezentantul său în baza procurii nr. 20977 din 6 martie 2012, a prezentat la Agenția Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru” contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului menționat pentru înregistrare, însă nu a prezentat contractul matrimonial, motiv pentru care apartamentul a fost înscris eronat pe ambii soți. Registratorul din cadrul Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru”, fiind în necunoștință de cauză, a înregistrat contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului menționat pe ambii soți Angela Becciv și Ruslan Becciv, fapt ce consideră reclamanta contravine prevederilor contractului matrimonial nominalizat.

Specifică reclamanta că, la 4 iunie 2014 s-a adresat cu cerere în adresa Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru”, prin care a solicitat radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de coproprietar a lui Ruslan Becciv, asupra apartamentului nr. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, din considerentul că între aceștia la 6 iulie 2012 a fost încheiat contractul matrimonial nr. 4684, iar potrivit prevederilor contractului dat, apartamentul este proprietatea personală a reclamantei.

Relatează reclamanta că, la 4 iunie 2014, Agenția Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru”, examinând cererea menționată a decis respingerea acesteia, invocând faptul că asupra bunului imobil este aplicat sechestrul în baza încheierii executorului judecătoresc Vînaș Corneliu nr. 078-158R/2013 din 25 martie 2013.

La 1 iulie 2014, Angela Becciv a înaintat cerere prealabilă în adresa Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru”, solicitând anularea deciziei din 4 iunie 2014 și obligarea Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru” să-l radieze pe Ruslan Becciv din Registrul bunurilor imobile.

Prin decizia nr. B-327/14-83 din 29 iulie 2014 a Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru” s-a decis menținerea deciziei din 4 iunie 2014 cu privire la respingerea cererii de modificare a înscrisului din Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral XXXXX.

Consideră reclamanta că ambele deciziile ale Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru” sunt neîntemeiate și ilegale.

Potrivit art.1 al Protocolului adițional nr. 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale a dreptului internațional.

Reclamanta menționează că apartamentul XXXXX, nr. cadastral XXXXX constituie proprietatea personală a sa. Prin încheierea executorului judecătoresc Vînaga Corneliu nr. 078-158R/2013 din 25 martie 2013 au fost aplicate sechestre asupra apartamentului nominalizat, întru executarea unui document executoriu cu privire la încasarea din contul lui Ruslan Becciv a datoriei conform unui contract de leasing.

Solicită Angela Becciv anularea deciziei Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru” din 4 iunie 2014 cu privire la respingerea cererii privind radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de coproprietar a lui Ruslan Becciv, asupra apartamentului XXXXX, nr. cadastral XXXXX, anularea deciziei din 29 iulie 2014 a Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru” privind menținerea deciziei din 4 iunie 2014, obligarea Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru” de a radia din Registrul bunurilor imobile pe Ruslan Becciv în calitate de proprietar al apartamentului XXXXX, nr. cadastral XXXXX, anularea sechestrelor aplicate prin încheierea executorului judecătoresc Vînaga Corneliu nr. 078-158R/2013 din 25 martie 2013 asupra apartamentului XXXXX, nr. cadastral XXXXX.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău pricina civilă a fost strămutată spre judecare conform competenței la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (f.d. 48).

La 22 decembrie 2016, Angela Becciv prin intermediul avocatului său Veaceslav Brăteanu a depus cerere cu privire la concretizarea pretenției din acțiune, solicitînd ridicarea sechestrelor aplicate prin încheierea executorului judecătoresc Vînaga Corneliu nr. 078-158R/2013 din 25 martie 2013 asupra apartamentului XXXXX, nr. cadastral XXXXX (f.d. 106).

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 31 ianuarie 2017, s-a admis parțial acțiunea depusă de Angela Becciv, fiind repusă Angela Becciv în termenul de adresare în privința cerinței privind ridicarea sechestrului asupra bunului imobil. S-a ridicat sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Vînaga Corneliu nr. 078-158R/2013 din 25 martie 2013 asupra apartamentului XXXXX, nr.

cadastral XXXXX. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d.116, 122-127).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, s-a admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Electrosistem”, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 31 ianuarie 2017 în partea admiterii acțiunii și s-a emis în această parte o nouă hotărîre cu privire la respingerea acțiunii. În rest hotărîrea primei instanțe a fost menținută (f.d. 179-183).

La deliberarea acestei soluției, instanța de apel a constatat situația de fapt și a menționat că într-un litigiul între aceleași părți a fost adoptată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 4 august 2014, devenită irevocabilă, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Angela Becciv împotriva lui Ruslan Becciv, Societatea pe Acțiuni „Electrosistem”, intervenient accesoriu executorului judecătoresc Cornelia Vînaga cu privire la ridicarea sechestrului aplicat asupra bunurilor.

Curtea de apel Chișinău a invocat prevederile art. 123 alin. (2) din Cod de procedură civilă, care statuează că faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Astfel instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia aplicării sechestrului prin încheierea executorului judecătoresc Vînaga Corneliu din 25 martie 2013 asupra apartamentului XXXXX, nr. cadastral XXXXX a fost constatată cu puterea lucrului judecat prin hotărîrea irevocabilă a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 4 august 2014.

La 11 decembrie 2017, Angela Becciv și avocatul său Veaceslav Brăteanu au depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

Recurentul, Angela Becciv și avocatul său Veaceslav Brăteanu, în motivarea recursului au indicat că instanța de apel la adoptarea deciziei contestate, a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios, nu a aplicat legea care trebuie să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 6 februarie 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Agenției Relații Funciare și Cadastrul a Republicii Moldova, Întreprinderea de stat „Cadastru”, Ruslan Becciv, Societatea pe Acțiuni „Electrosistem”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Cornelia Vînaga informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Pînă la examinarea cauzei, intimații nu au depus referință la cererea de recurs prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Angela Becciv și avocatul său Veaceslav Brăteanu este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată în termen recursul declarat de Angela Becciv și avocatul său Veaceslav Brăteanu la 11 decembrie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 12 octombrie 2017.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în

fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrări a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Angela Becciv și avocatul său Veaceslav Brăteanu este formulată în baza art. 432 din alin. (2) lit. a),b), c) din Codul de procedură civilă, așa cum prevede art. 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), ibidem, para. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurentul Angela Becciv și avocatul său Veaceslav Brăteanu au formulat prezenta cerere după ce au avut posibilitatea de a fi

audiați de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Angela Becciv și avocatul său Veaceslav Brăteanu nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Angela Becciv și avocatul său Veaceslav Brăteanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea